

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. I. Accusatur coram Pilato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

CAPUT V.

Christus in prætorio Pilati.

§. I.

Accusatur coram Pilato.

JAM in domo Caiphæ nox præcesserat Christo molestissima, dies autem appropinquabat nobis felicissima, *dies salutis*, utpote quâ mortuus est Salvator; dies plena ingentium prodigiorum, dies fatalis Christo, sed natalis mundo: *dies tenebrarum, & caliginis*; quia tunc impletum est illud celebre vaticinium Joelis; *Sol convertetur in tenebras*; & tamen ne tunc quidem, illo die appropinquante Judæi abjiciebant opera tenebrarum, erant enim ex illis, de quibus Judas Apostolus scribit, *quibus procella tenebrarum servata est in æternum*. Quare cælo adhuc albescente, aurorâ vix lucente, vel, ut ait Marcus, *Confestim mane consilium facientes summi Sacerdotes, cum Senioribus & Scribis, & universo concilio vincientes JESUM, duxerunt, & tradiderant Pilato.*

Nunquam ab hominum memoria, ullum Concilium, ullum prætorium, ulla curia, ulla basilica, tam celebris fuit hominum accurrentium confessu, quam illo die, Prætorium Pilati. Illuc enim confluerunt viri totius urbis, auctoritate, scientiâ, prudentiâ, consilio, sapientia præstantissimi, ac selectissimi, summi Sacerdotes, Scribæ, Seniores populi, hoc est Sapientiæ oracula, Scientiæ miracula. Eodem conveniebant plusquam duodecim legiones Angelorum, omnes Angeli pacis, ut egressi foras, id est è cælo, cum Petro amare flerent. Conveniebant eodem, fractis inferorum

M

repa-

1. Cor. 6.

2.

Joel. 2. 2.

Joel. 2. 31

Iud. epist.

II. 19.

Marc. 15.

Io

repagulis Principes tenebrarum, ut Principes Sacerdotum stimulantur ad invidiam, Pilatum ad injustitiam, carnifices ad crudelitatem. Aderat in medio illorum, qui medius est inter Patrem, & Spiritum S. Filius Dei, paulò post futurus vix filius hominis; quia *vermis & non homo*; vel si homo, *opprobrium hominum*. Hic omnium, & hominum, & demonum, & Angelorum oculi converfi erant in prætorium Pilati. Ingens erat cælorum, terrarum inferorum expectatio, de hoc Concilio, in eoque consiliorum eventu. Facto jam in Concilio alto silentio, omnibus aures arrigentibus, & animum ad dicenda attendentibus, Seniores populi, hoc est, ministri selectiores diaboli, *exacuerunt ut gladium linguas suas*. O Christe! hic opus erit, vel magna, qua te defendas eloquentia, vel maxima, qua sustineas patientiã. Nunc enim implebitur illud, quod tu ipse Davidi olim dictasti de te vaticinium: *Aperuerunt super me os suum, sicut leo rapiens & rugiens. Et illud Os peccatoris, & os dolosi super me aperit*. *Locuti sunt adversum me lingua dolosa, & sermonibus adij circumdederunt me*. Audiamus modò quid dixerit tibi os peccatoris, hoc est, os omnium nostrum. Primus insigni majestate confurgens tanquam tertius è cælo Cato veluti oracula è tripode effusus, sic orsus ab alto est: *Hunc invenimus subvertentem gentem nostram*. Quid ad hæc Christus? *Jesus autem nihil respondit*. Quid? potest. nè hic silere? Nonne scis, quia, *non est in ore ejus veritas*? Nolle propugnare veritatem, est approbare mendacium. Non possum hic imperare mihi ut fileam: quare respondebo ego, & convincam. *quia maledictione os ejus plenum est, & amaritudine, & dolo*. Quid ais, subvertit gentem nostram? *Rectè mentitus es in caput tuum non gentem vestram sub-*

Ps. 21. 7.

Ps. 63. 4.

Ps. 142. 14

Ps. 148. 1

Ps. 5. 10.

Ps. 9. 7.

Dan. 13. 55.

vertit; sed gentis vestrae inimicos evertit, dū Pharaonem cum exercitu suo submersit in mari, dum duxit vos per mare rubrum, dum induxit vos in terram lacte & melle fluentem. Hoccine est gentem subvertere? Surgit mox alter: *Hunc invenimus prohibentem tributa dare Casari. Rectè mentitus es & tu in caput tuum.* Dixit enim disertis verbis: *Reddite quae sunt, Casaris, Casari.* Iubere tributa reddi, estne prohibere tributa dari? Vix secundus siluit, cum tertius os aperuit: *Invenimus hunc dicentem, se Christum regem esse.* O genimen viperarum! non es mentitus homini, sed Deo. Quin potius, cum cognovisset quod venturi essent, ut raperent eum, & facerent eum regem, ipse fugit solus in montem. Sed quid ego Christum defendo? Non defensoribus istis Christus eget. Itaq; ad nos convertatur oratio; nec enim hic deerit accusatio. Non soli Judæi, sed & Christiani Christum accusant in multis. dū in obscuro fornice, in tenebricolo angulo, impunè vacant libidini, accusant perspicacissimam ejus intelligentiã cæcitatibus, & dicunt cum illis Susanneis nebulonibus: *Ostia pomarij clausa sunt, nemo nos videt.* Quid hoc est, nisi Deus cæcus est? Clausa est porta domus, clausa janua cubiculi, sol occidit, extincta lucerna est, densi in conclavi parietes, oppansa in lecto cortina, nullus arbiter, aut testis; eja, audeamus, impunè peccabimus; quia nemo nos videt. Accusant ejus providentiam injuriæ, dum status Reip. turbatur, dum justus patitur, innocens cõdemnatur, Hæretici dominantur, jactantq; cum illis Politicis apud Job: *Nubes latibulum ejus, nec nostra considerat, & circa cardines caeli perambulat.* Accusant ejus sapientiam ignorantia, dum personata, fictaq; pietate, tegunt impietatem, ac subdola vafritie, & ingeniosa nequitiã deprimunt Innocentiam,

Matt. 22.

2.

Act. 5. 4

Joan. 6. 15

Accusant

varii de

variis

Christū.

Dan. 13.

20.

Job. 22. 14

Ps. 72. II.

Ecc. 5. 4.

Christi
in nos
amor.

1. Ioan.

2. 1.

centiam, evertunt Justitiam, affligunt Pietatem, dicentes, cum impiis illis apud Psalmographum: *Quomodo scit Deus, & si est scientia in excelsis?* Accusant ejus Justitiam iniquitatis, dum imperterriti accumulunt scelera sceleribus, quasi parcat, ubi plectere oporteret, & dicunt cum perversis illis: *Peccavi. & quid mihi accidit triste?* Haecenus audivimus fictas accusationes, & falsa contra te, non Judaeorum tantum, sed & Christianorum testimonia. Unum adhuc superest, in quo te accusem: quod charitate nimia dilexeris me; Sciebas me tibi post tantum amorem mihi exhibitum, fore perduellem; post tot beneficia in me collata, ingratum, post tot supplicia pro me tolerata, impium, post tot favores in me congestos, perfidum; & tu diligebas me. Est charitas nimia. Sciebas me texere, quibus te ligarem, funes: colligere, quibus te flagellarem, virgas: parare, quibus te coronarem, spinas; cudere, quibus te perforarem, clavos: fabricare, cui te affigerem Crucem, & diligebas me. Vere charitate nimia dilexisti me. At ego innumerabiliu scelerum reus, quo fugiam? quem mihi adsciscam, qui pro me loquatur, patronum: quem mihi adoptabo, qui causam meam defendat advocatum? audio vocem plenam Iohannis pro reis, & ni fallor, est vox dilecti; quia est vox discipuli, quem diligebat JESUS, *Si quis peccaverit, advocatum habemus apud Patrem, IESUM Christum justum.* Ego ergo, tot criminum reus, filius irae, haeres gehennae, exul caeli, ab hostibus accusatus, à Patre tuo condemnatus, ab omnibus desertus, accedo ad te, reorum omnium Advocate, Ah! non pudebit coram te dicere, quod non puduit contra te facere. Peccavi in caelum, & coram te; imò in te. Desperarem, si vel alium quam te offendissem, vel aliū pro me prater

præter te haberem Advocatum apud Patrem. Accedo ergo te cum fiducia, superbus ad humilem, iracundus ad mitem, crudelis ad clementē, cæcus ad lucem, sitiens ad fontem, esuriens ad panem, infirmus ad Medicum, impius ad Pietatem, miser ad misericordiam, mortuus ad Vitam. Omnia me accusant de crimine pessimo. cælum, terra, Angeli, homines, dæmones, tempus, locus, singula corporis mei membra; hæc omnia me accusant in multis. Vide ô Advocate an possis causam meam sic agere, ut non peream. Scio, salvare potes, es Deus: salvare debes, es Jesus. Sic ergo agas causam meam apud Patrem, ut aliquando ostendas nobis Patrem, & sufficit nobis.

§. II.

Pilatus Christum à Iudæis accusatum excusat.

Fuerat Christus jam damnatus à Judæis in domo Pontificis, voluit & damnari à Gentilibus in domo Præsidis, ut qui venerat pro omnibus offerre vitam, ab omnibus damnaretur ad mortem, reperit tamē mitius sibi tribunal profanū, quàm sacrum, humaniorem erga se judicem Gentilem, quàm Iudæum. quod pronum erit conjicere, si utriusq; voces expendas. Vox Gentilis est: *Quid mali fecit?* Vox Iudæi est: *Si non esset hic malefactor, non tibi tradidissimus eum.* Vox Gentilis est: *Nihil invenimus causa in hoc homine.* Vox Iudæi est: *Commovent populum docens per universam Iudæam.* Vox Gentilis est: *Nullam causam mortis invenio in eo.* Vox Iudæi est: *Debet mori.* His nequaquam territus Pilatus, non præcipitat iudicium: statum totius causæ accuratè discutit; rem omnem per viam Iuris, & Iustitiæ terminos vult decidi. Quærit, interrogat,

Judæi iniquiores in Christū quàm gentiles
Marc.
 15. 14.
 10. 18. 3.
LUC. 23. 4
 10. 11. 5.
 10. 11.
 23.
 10. 10. 74